

Székelyföldön, hazaérkezve

A Ceglédi Táncsics Mihály Általános Iskola 50 diákja és 3 pedagógusa október második hetét Erdélyben töltötte.

*Az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő **HATÁRTALANUL!** pályázatán, immáron 3. alkalommal nyertük a kirándulást.*

A komoly előkészületeket igénylő munka után október 6.-án szombaton reggel kezdetét vette egy csodálatos körutazás. Nagy várakozással, előzetes ismeretek birtokában és lelkiileg felkészülten vágtunk neki az ötnapos útnak. Talán nem is gondoltuk, inkább reméltük, hogy az élmény, ami vár ránk, felejthetetlen marad. Az utazás során a buszon végig kellemes hangulatban telt az idő; versekkel, legendákkal kiselőadásokkal hangolódunk a következő város történelmi, irodalmi kincseire, látnivalóira.

Az első megállónk Aradon volt, ahol az emlékműnél kis műsorral emlékeztünk a 13 aradi vértanúra, majd megkoszorúztuk az emlékhelyet. Útra keltünk **Déva** felé, megismerkedtünk a város rövid történetével, felidéztek a Kőmíves Kelemenné balladáját, amely Déva várához fűződik. Felvonó segítségével jutottunk fel a várhoz, ahol csodás panoráma tárult a szemünk elé.

Késő este érkezünk **Parajdra**, szállásunkra, ahol erdélyi töltött káposztával vártak minket.

Egyik legnagyobb élmény a sóbánya meglátogatása volt, ahol 2 órát töltöttünk. Ezen a mesés kistájon található a parajdi sótelep, Európa egyik legnagyobb sólelőhelye. Az óriási sótómb 1,2 x 1,4 km átmérőjű, enyhén ellipszis alakú, és a megdőbbentő 2,7 km mélységben gyökerezik. A parajdi sóvagyon több száz év kibányászható kősóját rejt magában és Erdély egyik „feneketlen” kincsesládája. Sóvidék kevésbé ismert, ám szintén nagyon látványos természeti értéke a parajdi Sósoros. A "Sósoros", lényegében a Korond-patak szurdokvölgye a Sópát dél-nyugati részén terül el. A Sópáton főleg dolinák, víznyelők teszik változatossá a tájat, ezzel szemben a Só-szorosban – ahol a só kibújik az agyagrétegek alól – éles, lándzsahegyszerű tüskék, karr formák csipkéjének látványa fogadott. A sós források mentén gyakoriak a sóvirágzások. A karr formákra és a sóvirágzásokra jellemző, hogy nem időtállóak, már az első nagyobb csapadékmennyiség módosítja, eltörli őket, helyükbe pedig újjak születnek. A gyönyörű őszi színek közül vakító fehérjével messziről kitűnt a só.

Megismertük, hogy hogyan keletkezett a valóságban, pl. a Gyilkos tó, a Medve-tó, Tordai hasadék és utána meghallgattuk a legenda szerinti történetet is.

Aki először utazik Erdélybe, már a Királyhágó hegyeit látva is elájul a gyönyörűségtől, de meg kell mondanom, hogy az erdélyi utazás alkalmával ezek a hegyek csak gyenge ízelítőt adnak abból a látványból, amit a Székelyföldön tapasztal meg az, aki rászánja magát egy erdélyi kirándulásra. Néhány száz kilométerrel délebbre, ahogyan elérjük Maros megyét, egyúttal elértük a Székelyek lakta vidékeket is és gyakorlatilag egyre beljebb haladunk Európa egyik legcsodálatosabb hegyvidékébe a Kárpátokba. A Békás-szoros szintén rendkívüli látványokat nyújt az oda látogatóknak.

A **Békás-szoros** 1971-ben védetté nyilvánították. Befelé haladva csak kapkodtuk a fejünket a látnivalók felé. A völgy egyre jobban szűkül. Kétoldalt mellettünk 200-300 m-es függőleges sziklafalak, amely tövében nagy erővel szorít magának helyet, a vágató Békás-patak. Önkéntelenül is elgondolkoztunk azon, mely isteni erő lehetett képes ezt a csodát megteremteni. A két oldalon szinte függőleges sziklák között folyton az az érzésünk volt, hogy ránk dőlnek. Mikor kiszálltunk a buszból szinte szédültünk a több száz méteres sziklafalak tövében. Eljutottunk a Békási-víztárolóhoz, félelmetes látványt nyújtott a magas gát és a mögötte magasodó víz.

Bözödújfalú a romániai falurombolás jelképévé vált, ugyanis elárasztották, így lakói elmenekültek, a házak pedig összedőltek a vízben. A falu templomát újjáépítik, mely az összetartozás jelképe lesz, adományunkkal ehhez mi is hozzájárultunk. Jártunk **Kőrispatakon**, Európában egyedülálló szalmakalap múzeumban, ahol a 2 m-es Guinness rekord méretű kalapot is fel lehetett próbálni. A gyerekek nagy figyelemmel hallgatták Szőcs Lajos szívünkre, érzelmünkre ható szavait. Ennek a településnek van saját fizető eszköze, az 1 székelykézfogás, amit a mai napig is használnak. Jártunk Csíkszeredán és Csíksomlyón is.

Gyönyörködtünk **Szejkefürdőn** a domboldalon felvezető székelykapukban.

Maradt egy kis időnk vásárlásra is, **Korondon** és **Farkaslakán** költhettük pénzünket jellegzetes székelyföldi ajándékokra. Meglátogattuk a parajdi Áprily Lajos magyar iskolát. Bemutattuk egymásnak városunkat, közösen énekeltünk és a gyerekek által gyűjtött könyvekkel, ajándékokkal és társasjátékokkal kedveskedtünk az erdélyi gyerekeknek.

Csodálattal töltött el bennünket a Székelykő – Ordaskő tövében meghúzódó, mindössze 550 lelket számláló kis magyar falu, **Torockó**. A jellegzetes zöld ablakú, fehér falú házak nyugalma az itt lakók tiszta lelkiületét, egyszerűségét tükrözték vissza. Erdély egyik legszebb faluja, ahol kétszer kel fel a nap.

A vidék világhírű természeti csodája a **Tordai-hasadék**, a vulkáni alkotás egyik legbámulatosabb remeke; itt egy hegylánc a tetejétől a talapjáig kettérepedve, felettünk 250-300 magas sziklafalak emelkedtek.

Kolozsváron megkerestük Mátyás király szülőházát, majd a Szent Mihály templom mellett álló Mátyás király lovas szobránál elkészítettük utolsó csoportképünket, majd a festői panorámájú Királyhágón keresztül érkeztünk az Alföldre.

Rengeteg helyen jártunk, sok csodát láttunk, néhányunk kivételével életükben először jártak Erdélyben. Élményekben gazdagon tértünk haza.

Hálásak vagyunk vendéglátóinknak (Csűr Panzió-Parajd), akiknél szinte luxusszállodai körülmények között lakhattunk és finom erdélyi ételekkel (csorba leves, tárkonyos pityóka leves, húsgombócós paradicsomleves, padlizsánkrém, zakuszká, kürtöskalács) kényeztettek minket.

Máté Bálintné
pedagógus

